

Előzetési feltételek:

Helyben házhoz hordással, vagy vidékre postán küldve egész évre 3 frt.; félére 2 frt.; három hónapra 1 frt. 80 kr. Egyszeri szám ára 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal,

hova a czikkok, levelezések, valamint előzetési pizsek, reklamátiók (nyílt levelek) és hirdetések küldendők, a pizs-utczai Cronak-házban van.

Börzmentelen levelek csak ismerős keretből fogadhatók el.

HORTOBÁGY.

Debreczeni hetilap,

a szüntegyegylet, gazdasági egyesület, zenede- és dalárégylet, kertészeti egylet, takarékpénztár és több helybeli társulat közlönye.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések díja:

Ültésülés petti-sorát egy-szeri hirdetésért 5 kr. három-szorinál 4kr. Többzetlen vagy nagy terjedelmű hirdetésekért árlésztámítás.

Külföldi hirdeményeket el-fogad: Debreczenben J. Rouner J. G., Wachler, Opesit. A. Has-sensten és Vogler. Mearla-ban: Goldberger A. T. M. Frankfortban: Nollen Otto; Jaeger. Hamburg-ban: Hasensten és Vogler. Káispachban: Schuchter F. Á-rsa; Párisban: H. és H. ügy-nöksége.

Felolós aszkosztó: MÁRVÁRY ELEK.

Főmunkatárs: SZANA TAMÁS.

Kiadó-tulajdonos: A DEBRECZENI SZÜNTEGYEGYLET.

Előzetési fölhívás

HORTOBÁGY

debreczeni hetilap

1867. évi ápril — deczemberi folyamára.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 " Negyedévre 1 " 80 kr.

A „Hortobágy“ kiadóhivatala.

Tölgyerdeinkről.

Zivuska Józseftől.

(Folyt. és vége.)

Alfa-üzemű erdeinkben a vágás, mint szálla-állabainkban a szokott mód szerint történik, — ügyelettel kell lennünk azon-ban itt a magfák megtartásánál. A vágásban egy holdon arány-lagosan elosztva, mintegy 8—10 ölnyi távolban 15—25 ép és egészséges magfák hagyandó meg; ezen magfák később a máso-dik vágás alkalmával használható épülettá adnak, maktermé-seik mellékhasználatot nyújtanak. — Hogy a vágást a legeltetés elől szorgalmasan tilalmazzuk mindaddig, míg a legelő jószág a surjányokunk ártnai nem képes, magától értetik.

Amin a fantobbiakban megemlített, hogy a szálla-üzem sokkal előnyösebb a több hasznat hajtó, mint az alfa-üzem, ez utóbbit ahol talaj, fafogvasztás a helyi viszonyok megengedik, szálla-üzembe átvinni nem nehéz; erre nézve minél több egészséges és szabályosan nőtt hajtás hagyandó meg, körülbelül min-den 2 ölnyi távban egyegy fácska, egy holdon mintegy 400, — jó termő talajon 20—30 év multival meglehetősen zárlatu a mag-termőképés állapot nyeredéink.

Ezek után lássuk röviden kezelési módját a második osz-tályba sorozott tölgyeseknek, vagyis amint fentebb említett, azon ritkás s idősebb állabainknak, melyek fő hasznat a makk s gubacstermés a legeltetőök által nyújtták.

Hogy ezen erdeinkben o, nyomdon, mint teljzárlatu szálla-erdeinkben nem újblíthatunk, rudes vágást nem alkalmazha-tunk, meggyőzőnek a következő okok:

A fák ritkás állásalkhoz képest a vágásokból kevés fel-használható fát nyeredéink, — továbbá az ily álláb tisztasáin a makk nem terjedhet el a kellő arányban s azon helyeken, ahová makk jut is, a talaj bozótos s megvert állapotnál fogva a földbe nem hatolhat, esztázás után is lassan növekszik, rosszul tenyészik, végre az étecsőbb s erősebb tölgyek utóvágása alkát-

mával a fiatalosban tetemes kár eszközöltetnék. Ily állabainkban a javítást s újblítást legcélszerűbben ültetvényezéssel eszkö-zölhetjük.

Ritkás állabainkban legtöbb esetben előnyösebb az ültet-vényezés a vetényezés. Vetényezésre a talajt elő kell készíte-nünk, felforgatunk, a bozót s gyökérről meg tisztítatunk, ezenkívül gyakran a legeltetőstől sem zárharjuk el egészen a beerdősítendő tért; — legskiteresebb mód tehát a tisztások jól rendezett faiskolában nevelt subángokkal ültetvényezése.

Első szabály, hogy faiskola-helyiségül jó termékeny talaju tért válaszsunk, — a talajt, rosább minőségéhez képest gyp-hamuval vagy trágyával javítsuk; — Területi kiterjedését az iskolának a beültetendő tér határozza, 1/2 hold jó talajon mint-egy 3000 plátát nevelhetünk kiültetés alá.

Másodsor, fődolog a tér többször megforgatása; figye-lemmel levén, hogy a föld felső termékenyebb része nek kerül-jön, — a forgatással elérjük azon célt is, (hogy a talaj a buján növő fű s bozótól megtisztul).

Az így 1—2 lányi mélységre megforgatott talajban a plánta szivgyökere kellő s tartós; táplálékot talál, mellék-gyö-kerzete is határozottan fejlődik.

Fa-iskolánk bevetésénél alkalmazzuk a sorvetést, ugyanis vessünk 3—4 láb távolában való csatornában öszszeszedett egészséges és szabályosan nőtt makkot 2—3 hüvelyk távban 2 hüvelyk mélyen.

Az öszi vetésnek — bárha akkor még friss és egészséges, a makk — elibe teszik némelyek a tavaszal vetést, mivel az öszi vetést gyakran az ég pusztítja s a változó időjárás is hátrányra szolgál.

Az öszszel szedett makknak télen által való eltartását egyszerű módon akdpen eszközöljük, hogy a makkot szellős és száraz helyen csomókba töljük, egy lányi magasságra szalma vagy levéllel betakarjuk s a felibe földet hányunk, — a tetőn mégis nyíltas hagyandó, hogy a makk a penésztől megóvassék.

A vetést követő évben, midőn a növények már néhány levéllel bírnak, a vetény-ágak szorgalmasan gyomlándók, még azután is mindaddig, míg a surjány meg nem erősödött s 2 hüvelyk átmérőre s 6—8 láb magasságot el nem ért, rosább s soványabb talajban meg tovább folytatódnak szorgalmas ápolása a csemetéknek.

Faiskolánkat a káros külbefolyások, vad s szelid jószágok kártételi ellen árokkal, kerítéssel lássuk el. Gyakran sok kárt teszen faiskolánkban az égér a közcserebuly, melyeknek pusztí-tása a sorokban, fogók által s más különböző módon történik.

Fa-iskolánkban a sorok szorgalmasan vizsgálandók, ha sürű tömött zárlat mutatkozik, ritkítás által segíthetjük elő a szob s erőteljesebb csemeték subángokkal fejletését.

A csemeték kiemelése cillatottak alkalmával szelős vas ásóval eszközölttük. A növény könnyebb kiemelése tekintetéből a szivgyökérnek tetemesebb megőrzését sokan kárhaztat-ják, különösen ha a subáng szárazabb talajba jó, ahol a mélyre hatoló szivgyökér nem kapitván elegendő nedvességet, hossz-sabban tartó szárazságban kivész, — amennyiben ezen állítás valószínű, úgy áll a tapasztalat azon igazságra, hogy a szivgyö-kér megkurtítása után számos mellékgyökérzet keletkezik, me-

lyek a tulajdonképen való tapasztalást eszközlik s működésük annál hathatós mentül közelebb mannak a föld felületéhez, — a kiemelés alkalmával lehetetlen levén a gyökérzetet meg nem sérteni a subáng gyökérzete koronájával egyenlő irányban met-szendő meg.

A subángok kiemelése alkalmával ovatos eljárás ajáníta-tik, — az ásóval 1—2 láb távolban kiemeltetvén a gyökérzet, az emelés mentül függélyesebben eszközönd, nehogy a szegge-lés alkalmával repedést szenvedjen a törzs. Az így kiemelt su-hángok gyökérzetét övjük a kiszáradástól, azért is rakjuk azok-kat árnyas helyre vagy takarjuk be földdel; — szállított alkalmával is vigyázott igényelnek a csemeték, legcélszerűbb szalma vagy moha közé takarni a gyökérzetet, mely a kiszá-radás ellen övszerűl szolgál.

Ha tavasszal vagy öszszel a kiemelés alkalmával vagy a szállítás ideje közben vagy dér lépne meg, vagy ha tartós esőzés hátrátana a kiültetésben, legcélszerűbb mód a subá-nyokat épen megtartani földdel metakrás által, — mintegy egy lányi mély árokba a gyökér oldalvást befektetettvén a kiásott földdel betakarattik, — ily módon egész télen épen eltartható a csemete.

A kiültetendő subángoknak gödre elég mély s szélesre ásandók, — 6—8 láb magas subáng gödre 3—4 láb szélesre s 2—3 láb mélyre ásassék, hogy a gyökérzetnek kellő kiénelem adathassék s az új gyökészlak hajtására kellő lég s víz bejut-hatása eszközöltethessék. — Amennyiben a tölgynek a gyökér-zet felsőbb része kiterjedtebb, az ültetvény-gödörök alja keske-nyrebe ásatható.

A megerősített alkalmával a lyukakból kiásott föld felső részével, mint termékenyebb erősítendő meg a gyökérzet, a többi földet hányjuk föl azon magasságra, amely magasságra a subángnak gyökér feletti része a faiskolában előbbi állapotá-ban volt.

Jól rendezett faiskolában nevelt s leirt módon kiültetett subángokkal ritkásabb állabainkat beerdősítve a kívánt czélt mielőbb elérhetjük, mert amellett hogy a legrovidebbidőn és erőteljes tölgyesek birtokában jutunk, a makk s gubacs termés mellékhasználatát is leg hamarabb élvezhetendjük.

S bár bekövetkeznek az idő, amidőn elhagyott erdőbeli tisztásaink csekély áldozattal a jövőben uszon jövedelmezőbbé tétetendők, faszükségletünk magas ára apasztatnak, — általában gazdaságunk ezen fontossága, az erdők helyes kezelése s mive-lése áldás hozóvá tétetendők.

Vidéki élet Magyarországon az országgyűlési választások előtt.

Megjelent a „Fortnightly Review“ angol folyóirat 1866-dik évi augusztusi füzetében.

(Folytatás.)

Ez már magában is jele annak, hogy házilagzálam a magyar urak régi iskolájához tartozott. Sajnálom, de ki kell mondanom,

Ringasd Oldben csendesen alant, Hogy édes álma szép legyen... S to lant Légy néma mint előbb!

Komáromi Kálmán.

A sebek.

Hibondós.

Komáromi Kálmán.

(Folytatás.)

Roggal a szokottul korábban kelt s meghagyta huzának, hogy ha két ur jó, akárkik lesznek azok, bucsúban be nyomul. De egész dőlíg kellett várnia, midőn a várva várt két ur eljött, a finomság és udvarlanság két megtestesített alakja.

Már vártam önöket s ha látkánkat megnevezik, delután két baráttal visszazanom a látogatást.

Ez egy kis lovasias után elintézni való dolog volt Meny-házy grófal s harmadnapra el is intézkét jó ötles karddal. Menyházy gróf Miklós bárót csaknem egy pillanat alatt vágta meg arczán és vállán.

— Az egyik vágást megtarthatta volna ön magának, — szól a báró, miután az orvos a sebek bevarrásához kezdett. — Gondolom, úgy lett volna helyén, hogy önek is jusszon egy vágás.

— Ha a báró ur sebei begyógyulnak — szót a gróf, — rendelkezésére állok. — Nos majd meglássuk, hogy mit tevők legyünk. Azonban nyujtas ön kezét, mert ez oly derék vágás volt, hogy kivítva nagyra valószínűsített. Gróttalok gróf ur.

Es kibékültek, mint lovasias emberekhez illik. A szép Czeczil nyugodtan állottat páholyában, szemközti most seuk sem kísérté mozdlutait. A báró négy lóig el sem hagyhatta szobáját s mikor elhagyta, az előkelő világ már rden fürdőkban volt. Miklós báró bizonyosan sokat gondolkozott négy hó alatt, hog mit fog tenni, mihielyt meggyőző. Amint az orvos által kiszabott idő után napja eljött, készülteket tétetett, hogy másnap Fűredre menjen.

TÁRCSA.

Regedal.

A tenger csendes... partvirággival hullám halkan cseveg, Hogy a merengő lányka sejtse tán, De ám ne érte meg, Kibajló hajnal hinti bitorát A nagy tengerre szót. Szerelmes ifju hinti csókjait — — S a lány megérti — andalogna itt — Zengő hullám nesztől.

Az ifju indul; ám mint lebeke szél, Szól a leány neki: „Ha újra elmegy: vigy el engem is A nagy tengerre ki, A kis szigetre, mely nem látta még Szívédnek kedvesét. Hol minden estén, minden hajnalon Habok tándere zengeni dalom, Mit fölém elles ép.”

Knyhód előtt zengő liget terül, Így hullám töled én. Mily bohlog lesz ott egy vidám ara S egy ifju völegény. A kis szigetre vigy el engem is Ha elmegy kedvesem.” — Tengerre szállva a lány fél — örtl... Szilaj hullámok a hajó körül Hüllálnak csendesen.

S hogy partra lépnek: szép vidék derül Sok szép vidék után. „E kis szigetnek kince mind tied, Te légy enyim csupán.” A lány mosolygva jártátá szemét

A dus völgyön, hegyen; S halkán sohajta: „Tartsd meg kincsiet... Szívéd szorulómlás... Hely mindenem legyen!”

S midőn a lányka pálmák árnylban Pihenni állt lo: A szöke hullám s barna kedves oly Halkan cseveg vele. Ölelve tartá kedvesét, miként Tengert a csendes ég. Elszandortly így — s oh mily álma volt!.. A hab zajongott... az ifju dalolt Dás, ábrándos mesét.

Ringatná álma még tovább — de im Rémtülve felriadt. — Én istenem, mit kelle érnie A szerelem miatt! Szilaj kalóznap bátkáján lelő Magát az ébredől. S az ifju hol van?... még dalolt előbb. — Szegény lányka ő a d o t t e l ép, Nem könyez érted ő.

Pedig mikor megzendült ajkain A szerelem dala: Tánderek vitték lopva hangjait Oly bűvés dál vala. — Most átkot rá, ki így eladta őt, A lányka ajka szól: „Földünktől légy, szenvedj kínoztat, Légy átkozott, lét ég be nem fogad, Föld a sírból kiszór!”

— Az éjben halkán himbál a hajó S a méla holdsgyár. Egy pillanat... s a lányt megmenni a Bús mormolása ár. Bús esti szellő sírj halottát dalt, Hullám tenesd el őt, (Szerkesztői példány. B. n. h.)

hogy az újabb nemzedék, mely az 1848 utáni halcsillagzatkor-szakban növekedett fel, nagy mértékben elhanyagolta a latin nyelv tanulását. És — ha ugyan benyomásaiban bizony lehet, — nemcsak ezen egy tekintetben fajzott el, vagy, — hogy ilyen gyűlöletes kifejezés alkalmazását kikerüljem — változott meg. Sokkal felvilágosodottabbak, türelmesebbek, hajlékonyabbak, cosmopolitábbak mint apáik. Többet beszélnek francziául és angolul. De kétféle, hogy idegszilárd ama kemény kitartását megőrizték volna, mely oly kitűnő vonás volt a régi magyar jellemben. Nekem úgy tetszik, hogy az új nemzedék, apánál nagyobb fontosságot tulajdonít az anyagi kénelemnek, jólétnek és fitogtatásnak. Nem egyszer jutott eszembe Magyarországon Macaulay azon megjegyzése, hogy: nagy különbség van azon emberek közt, kik a forradalmat teremték, és azok közt, kiket a forradalom teremt. De az én házi gazdám sófőlé és sajátóságos olvasáson, folytonos és változatos politikai tapasztaláson kívül, még a külföldi utazás évtizedben is Belgiumot; sőt még Londont is megátogotta. Későbbi időkben ismételte ezt utazását, ugyanazon országokon át, ugyanazon célzattal; ez uttal azonban politikai menekültségekben jött, futva a dynastia boszúja elől, melynek trónról letételére szavazott. Debreczenben, miután nemcsak humorral bírta nagy mértékben, hanem azon tehetőséggel is, hogy a legkisebb részletekbe be tudott hatolni: mindig sajnálom, ha forradalom előtti régi rendszere, a forradalom különböző változataira, a Habsburg ház diadalát követett rémuralomra, a compromittált személyek futására, nemkülönöse és szerencsésére — vagy az újabb időkre lejöve — az 1861. évi országgyűlésre vonatkozó adomániai családai, gazdasági vagy politikai gondjai felbeszakozottak. Mindezen mozzanatok időkön az élénkiséggel és avatottsággal tudott beszélni, mely kizárólag csak a szemtanu sajátja.

Azon idő, melyet én Gy... megleben töltöttem kiválólag érdekes volt a helyi politikuskokra nézve. Angliából a magyar fővárosba érkeztem után tett első látogatásom egyike egy hírlapszerkesztőt illette, ki — mint a németek mondani szokták — „jó barátom volt”. Ő és szakmájából több más egyenlőség leirta előttem azon kényemellen helyzetet, melybe a kormány hallgatagsága folytán sodortattak. A Belcseri-Majláth miniszterium akkortájt még nem régen jutott hivatalba; s mindenki elméje remény és kétség által volt felizgatva. A kormány néhány hétig még azután is elhalgatta szándékait. A szerkesztők áthivat állásuk felelősségeinek érzetétől, határozatlanul jövendőjelüket mindenféle sima dologról; a közönséget türelmeire intették, vagy terjedelmes iratok Schewig-Holsteinnél, az orosz pénzügyről, és más hasonló nem veszedélyes tárgyáról. Azonban nagy zavarba hozta őket egyrészt azon titoktartás, melyet a kormány megkívánt azon kevesektől, kiket programjából valami csekély homályos közlése méltatótt, — másrészt pedig előzetők túrelmetlensége és gyanakodása. — Az utóbbiak végtelen mennyiségű vádú vagy kérdésközdő levelet küldtek a szerkesztőkhöz közlés végett, de amelyeknek lapjaikba ígátását azok nyakosan megtagadták. Mint Jókai ur, a bal organumának, a „Hon-nak” szerkesztője mondá: „most, midőn a saját fölélti cenzurát a pollicia lazábban kezeli: úgy látszik!”, hogy mi a szerkesztők lettünk a saját cenzorai!”, azon pont, melyről a közönség leginkább óhajtott volna értesülni, a megyek, — vagy amit általában nevezik — a municipiumok újabb szervezése volt. Fentebb említettem, hogy a dicta elosztása után a választás utján alakult tisztikarok magistratusok majd mindenütt, inkább beutak lemondásokkal, hogysom oly kanczellár önkényes rendszabályai végrehajtására szolgáljanak eszközül, ki nem volt a nemzetnek felőlse. Némely megyékben — ezek közt Gy... megleben is a megyei bizottságok nemcsak hogy lemondtak megbízatásukról, hanem megragadván az utolsó közgylés által szolgáltatott alkalmat, hivatalosan hazarúrók: belégyezteték mindazokat, kik az alkotmány szövegtelése idejére a kormánytól hivatalt válláltak. Ezen általános hivatalról lemondás politikai célzatszerűsége még magában Magyarországon is kérdés alá jött, habár csak igen csekély kisebbségűnél. Gyakran ismételtém a lelépelt tisztviselőket. Ezen indokok annak megfontolásával szemléltettek, vajjon nem ezáltal kerül-e az ország egész igazgatását olonek kezdő oda dobni. Rendesen mindentől ugyanazon feleletet nyertem, melynek tartalma körülbelül következő: „becsületlenül forgott kérdőben és így esetben minden ezalérszerzési tekintetnek háttérbe kell szorulni. Ezenkívül — mivelvalban megmaradnak által nemcsak hogy a törvénytelen kormányt fényleg helyeselték és az alkotmány el-

ártultak volna, hanem még a zsarnokságnak számos oly cselekményét is fogantatosannak kellett volna, melyek ellen jogi érdeksük fölmozdít, melyeket lelkünk utált, lelkiismeretünk elítélt, és amelyekért a gondunkra bizott még mégis nagymáltán miunk tartott volna felelősnek; — de valószínűleg az országba nézve is legzadásaságosabb, rossz rendszabályok jellem nélküli egyének által hajtaszának végre, a jobb emberek pedig feddhetlenségüket megőrizvén, tartásuk meg megoktatta ama jobb idő előjvetelét, melynek előbb-utóbb be kell következnie.

Hogy így érzelmeinek a közönség minden rétegében elterjedéséről nincs fogalmat adjak, szabad legyen itt felemlítenem, hogy Gy... megleben a provisorium életbe léptetésé alkalmával még a megyei rendőrség gyogságát és lovasságát képező hajdúk és pandurok is eljötték barátomhoz megkérdezní, hogy nem kellend-e nekik is szolgálatukat odahagyni? Természetesen meg lönek nyugtatva, hogy föltek sem a becsület, sem a lazaság nem követeli, hogy magokat így megrontsák. A szives tanácsot ezen megjegyzéssel köszönték meg; „a fizetés reánk nézve nagy dolog, de midőn lúttuk, hogy a tekintetes ur és többi társa, kik nekink szolgátotok utak — helyeiket elhagyják, ugy gondolkodunk, hogy illő és a becsület is ezt hozza magrával, hogy velök együtt mi is menjünk el; de miután a tekintetes ur azt hiszi, hogy ez nem szükséges, írunk rajta hogy megmaradhatunk s reménylünk, nem sokára megérjük, hogy ön és a többi ur, ismét visszajönnék.

(Vége kőr.)

Hogy áll a világ?

(S.) A magyar és német miniszterek közti tanácskozás Ó Felsége előlteké alatt még a múlt héten bevégeződött. A főbb kérdések részleteire nézve ugylászik oly egyezkedések történtek, melyek a magyar miniszteriumot kielegítették. Ló ny a pénzügyminiszter már határozottan is jelenté a háznak, hogy az ügyek vezetését átvette — s e napokban a gödöllői uradalmat a magyar korona számára megvásárolta. Goro ve kereskedelmi miniszter pedig e napokban akép nyilatkozott, hogy legközelebb az egész postagáz kezelését is át vendi.

A képviselőház a múlt napokban kezdte meg a nagy vitát a 67-es bizottság javaslata fölött; mily hosszúra nyulika a vita, még nem tudni; sokan azt állítják, hogy az általános vita bevégeztével az egyes szakaszok tárgyalása nem igen sok időbe kerül, miután a miniszterium körül gyülekezett többség, mint mondják, szilárdul el van határozva a 67-es munkálát szövegét egy, mint az most a ház asztalán fekszik, föntartani.

Két törvényjavaslatt indítvány tételét le márc. 27-kén a képviselőház asztalára. Az első benyújtá Markos István maga és elvtársai nevében az 184%-ki honvédek, s azok özvegyei és árvaírói leendő gondoskodás tárgyában, mely szerint a harcban elhullott honvédek özvegyei és árvaírói az ország által adományoztassanak; a megbérelt s munkaképtelenné vált honvédek nyugdíjaztassanak; a még élők s munkaképesek, illető előléptetésük tekintetbevételével a magyar honvédseregben, vagy képességek szerint — más országos hivatalban alkalmaztassanak, amnyiben érdemeket maradtak s ezt igénybe venni óhajtják. Az ezekre vonatkozó szabatos kitűzésára a honvédelmi miniszter, a költségvetés elkesztésére a pénzügyminiszter utasítottak; a törvény végrehajtásával pedig mindkettőt bizatták. A második Vidács János, László Imre, Csana d y Sándor s többen adják be, az 184%-diki önvédelmi közlemben s azóta elővezetők emlékeinek örökítésé, politikai okok miatt kifizérők mekelőltetnek hazaterhelésé, börtönbene letartoztatottaknak szabad bocsátásának s az elkövetett vagyvonnaknak visszatérása s illetőleg kártalanítása iránt, melyek időközli jövedelmekkel együtt visszatérítendők s az illetőknek elhalálozása esetére örökösökéit illoik. E törvény fogantatosításával Magyarország igazság- és pénzügyi miniszterei bizattak meg.

A hivatalos lap márc. 27-diki száma egy legfelsőbb rendeletet tartalmaz, melyben Ó Felsége meghugyja, hogy mindazon cselekmények és mulasztásokért, melyek az egyenes közvetett adók, illolekek és államegyháztartások rovására Magyarország és Erdély területén márc. 10-ig elkövetettek, a fenálló szabályok szerint járó büntetések és azoknak következményei elengedlensének. Azoknak, kik már elítéltek, de büntetésü aljának részben, vagy egészen le nem fizették, a lefizetés elöngeltetik. Azok pedig, kik fizetésü kötelezettségé mint bebróttözötték, o rendelőt kihirdetésé napján szabadon bocsátandók.

A magyar kormányfőnek előterjesztése folytán Ó Felsége 10 honvédszázalóval fölléltatást határozta el. E szászaljak a magyar honvédelmi miniszter rendelkezésére állnak s a Magyarországban előtörendő csendőr-ezredekét fogják pótolni.

Ó Felségének Budán leendő megkoronázására következő fejedelem jelentétek magokat képviselői kiküldésére a francziák császára, Oroszország császára, Poroszország királyára, Olaszország királyára, Spanyolország királyára, Portugál királyára, és a szultán. Diplomatiái körökben azt beszélük, hogy Porosz- és Olaszország királyai, hercegek által képviseltetik magokat.

Vannak, kik azt hiszik, hogy kelet földé nemcsak a véres csaták színhelye lesz. Kik azt vőlük, azon meggyőződésűek táplálják magokat, mikép a porta hatalmának végőrája nemcsak a nagy hatalmak szótárábólva az ozmán birodalmat, megkondítják felette a halálharangot. De ha figyelemmel tekintjük a keleti ügyeket, ugylászik, hogy még nem jött el az idő, mely a török birodalom végromlását jelzi. Angolország a „Memor. dipl.” szerint világosan kijelenté, hogy semmi oly kombinációt nem pártol, mely a török birodalomnak az 1866-diki szerződés által garantizott épségét megsértésén; miután a porta hajlandónak mutatkozik a garantizozó hatalmak követelésének eleget tenni. A franczia kormánynak is érdekében látszik lenni, hogy a keleti ügyek kérdése még darab ideig hússzassék, halasztassék. Szerebiából is a közértelem változását tudatják, s állítják, hogy a franczia ügynökök által adott tanácsok ráírták a szerb kormányt, hogy elégedjék meg a porta által adott engedelményekkel s hogy kellő intézkedéseket tegyen a nemzeti igazottság megőrzésére.

Más tudósítások szerint a folkelési mozgalom mind Cretában, mind a Görögországgal határos szárazföldi tartományokban folyós növekedésben van. Hussein pasa tábornoknak Cretába küldetésé színtén igazolni látszik, hogy ott a harc mind mindig komolyabb válik. Tesszaliából pedig a porta azon szomorú tudósítást kapta, hogy a török csapatok Agrappa közelében véres vereséget szenvedtek s a csütánban maga a török hadtest tábornoka is megélelt.

Olaszországban sokatlan előkészületek történnek, különösen a tengerészeti osztályban. Az „Italia” szerint mind Nápolyban, mind Florenczen sürgető utasítások adtak, miszerint Ribotti admiralnak már teljesen fölkeszték hajórajá meg vítorlás korvettel szaporítottassék. Ugyszintén „Sirena” aviso-gőzös is rendeltet kapott haladéki nélkül a konstantinápolyi vizekre sietni.

Viktória angol királytól felől londoni levelek azt beszélük, hogy ismét férjhez akar menni. Mikint némelek állítják egy magyar mágnás (gr. Batthyány) lesz az, ki a királyi nőt oltárhoz vezetteti.

Debreczeni tárogató.

□ Szerdán délben a fegyverrel való oktan tréfnának egy ember esett áldoztat. Ugyanis két szentmihályi szekeres a városon kívül etároiban; míg azon kereskedő, ki hazaszállítandók voltak, a városban ebédelt, addig az emberek egyike unalmában elővette a kereskedőnek szekerén lévő fegyverét s tréfnából társára irányozta. A fegyver elcsúsz s a célzóvált ember élettelel rogyott össze.

□ Balázs Kálmán már a közel napokban utra két Páris felé, hogy ott a világtúrát alatt, szép magyar zenéknek újabb diadalt szorozzon.

□ Ápril 7-kén, azaz jövő Vasárnap „Ték o zló” tündérrége adatik a szimpadon, mi különben a vidékiek érdekében közhírré tételük.

□ Városunk szépitési szempontjából örvendetes körülményül jegyezhetjük föl, mikép a még több utcában maig is fűdőllő s már csaknem elomlózóban levő rendu utczai őrzőházaknak a tavasz folytán leendő elbontása hatóságilag határozottá vált volna.

□ A czeglőd-utczai sírkert árkolhatának a fölkerítésének hatóságival gyorsan haladnak előre s így remélni lehet, hogy a kilröndezés után a belröndezés is nemcsak eszközölhető leendő.

□ A kertészeti egyeslet a csemetők eladását megszűntette, ótógalnyk azonban az egyeslet kertjében, virágok pedig a csarnokban folytonosan kaphatók.

□ Roszler debreczeni volt szolgálgató — mint az „abonyjegyei közbély” írja a nyári időnyre operatársulatnál készült Kessat meglejti. A csalótek — írja a nevezett lap —

Midőn már egészen utra kézen volt s a tükör előtt arczának forradását vizsgálta, így szót mondán:

— Menyházy gróf jót tett velem, hogy arczomat vágtat meg. Ezal adósom volt nevére s aloságit rám nézve előnyösen róta le. De midőn adósom volt, én is adós voltam a gonosz Ellásdér s mégis ő adott két sebet. En még tehát folyvást adós vagyok neki s mily pompás rájéltam lenne, ha befört sebelmért beförhatlan sebet áthetnék rajta. Meglátsuk, fog-e sikerülni. Ha sikerül, becsületemre nem az utolsó trófs lesz.

A szép Czeczil grófnő egyik reggel a fűrészt sétányon találkozott pályólybel ismerőssével. Férje karján sétált, midőn Miklós báró szemközti jött reggel s Ottó grótot kalaplevéde köszöntve tovább haladt.

Miklós báró érdekes külsejű ember volt s a négyhavi szobaléj érdekes halványagságot festett arczára. Czeczil grófnő nagy elkedvetlenedett, a mint közeledni látta s midőn köszönt, azórt emelte fel szemét, hogy a búzské léte, pillantást vet-hessen reá; azonban csak rá nézett, minden búzské és hideg pillantás nélkül. Valamin megakadt a szemé s valami jutott észébe.

Midőn négy hó előtt puszkázottot férjének a báró ellen, Miklós báró azonnali eltűnt s csak most látta azóta előszőr, érdekes halvány arczal és sebhelyvel. Talán érteke viseli a sebhelyt? Ha azt állítják, hogy a féri-arcz sokkal érdekesebb egy sebhely forradásával, habár valamelyik csütánban egy tévedt vádás juttató oda, akkor talán érdekesebb lehet egy sebhely az előtt, ki e sebet okozta.

Meglehet azonban, hogy a szép Czeczil csak a kiváncsiság órdékl, vajjon Miklós báró férjétől kapott-e sebet s nem a sebhely.

Csaknem egy negyedóráig sétált férje karján szórtalanul, midőn végre kérdozte.

— Egy kérdést kell hozzád intézennem Ottó. Te megváltál a báróval?

— Régi dolog kedvesem.
— És megsebesítéd?
— Órdkire fogja viselni.
— Éltedét köcskdátáram éretem!
— A bizonyos halálba is berohanok éretem!

A szép Czeczil kedves mosolylyal köszönté meg és úváras szavakat. Ha néha úgy találta is, hogy férje elhanyagolja s

kívált a lövérsenyek idejében, nyolclic sem beszélnek együtt, udvarlansága ellen soha sem lehetott kifogás.

E nyáron egy nagy tekintély is idözött Füredre, kinek tekintélyét pompás loval állapították meg. Az ő loval már nyertek a londoni és párisi győzeken is s a sport-világban mindentől ismertők nevé.

Egy este, midőn már sok poszóg olfogyott, Ottó grófnak az a boldog gondolat támadt, hogy párbuzamat tett a nagy tekintélyt pej puripája és a nagy sárgája közt. A nagytelemlő ügy gnyuszon kaczogott s azt állította, hogy a pályában lóban is tud úgy futni, mint a sárga négy lábón. Addig vitatták, míg elhatározták, hogy futtatni fognak.

Jelen volt ekkor egy idővelbi asztalnál Miklós báró is és a vita közben a nagytelemlőhez lépeve, ilyen formán szót: „Uram, én fogadok Menyházy gróf győzelmére 5000 forintban.” A fogadás megtörtént és Miklós báró el is vesztette, mert a sárga majd negyedórával ért később a célhoz, de Ottó gróf soha sem felelhetto el a bator föllepésé a fogadás megajándításától nagy rokonszenvet érzett a báró iránt. Igen sokszor lehetett ekkor együtt látni s mindig nagy barátságos beszélgettek. Nem lehetett ugyan rájuk alkalmazni a Castor és Polluxra mondott szavakat, hogy napkelte előtt kell fölkelnie annak, aki egymás nélkül akarja őket látni, mert a gróf rendszeren csak dől körül két föl, de mindenki tudta, hogy jó barátság van közöttük.

Miklós báró annál korábban kelt. Midőn a vendégek a kora reggeli sédát tételük, már a sétányon volt s egy izletes reggeli öltönyű ifjú hölgyöt kísért szemével. Czeczil grófnő volt, ki hidegen s búzéken szóltok olmenni mellette, míg Miklós báró szemel két szem által kifejezhetto hő érzelmekkel nyugodtak rajta.

Ez már több nap óta tartott így, anélkül, hogy a báró egyetlen szót is válthatott volna a szép ifjú hölgyvel.

Ottó gróf előlejtette ugyan már, ami köze és Kopáry közt történt és szívből is megbocsátott neki, de nem mutatta be nejüknek, utól tartva, hogy neje nem fogadja szívesen.

Egy délután azonban, együtt sétáln Miklós báróval, a grófnőt anyjával együtt szemközti találták. Keltőno udvarlanság nélkül nem lehetett kikerülni, hogy a gróf be ne mutassa nejüknek Kopáryt.

Czeczil hidegen fogadta s majd egy fél óráig oly közönyös tárgyokról beszéltek, melynyről csak beszélni lehet. Azután el-

vált fölök a báró, de Czeczil egy szóval sem vonta férjét kérdőre, hogy Kopáryt miért mutatta be.

Kopáry minit elvált Czecziltől, sokáig bolyongott a sétányon.

— Lelkemre, ez a nő nem csak szép, hanem kedves is s nekem úgy tetszik, hogy szerelmes vagyok belé.

Egész nap sokat gondolkozott róla s másnap délben látogatást tett Czeczilnél.

A grófnő egyedül volt. Amint Miklós báró belépett, a látogatás fölött pillanatsyi ravar létezett azórt arczán. A báró, salomban jártas férjhez illő könnyűséggel lépett elébe nagy elegantiával meghatótta magát s mielőtt a grófnő visszatartoztatatlán volna, megcsókolta kezét.

— Tegnap úgy szerencsés voltok, hogy megismerkedhetem a grófnóval. Ma előttem, hogy becsánatunk kérjük olyan dolgokért, miket akkor követtem el, mikor a grófnót még nem ismerem. Függlani fogom mindig, hogy kellemetlenséget okoztam kegyednek s fájalom hogy rossz véleménye lehetett felőlem. Most tehát becsánatunk kérek.

Oly pompásan eltalált hangon volt ez mondvá, hogy nem lehetett rá tagadólag felelni. A grófnő, elég kímérten bár, de mégis bölöntött fejével s helyet mutatott a látogatónak. A látogató elég jó lárságú volt; szaporán tudott mindenről beszélni, anélkül, hogy a társalgási tárgyakat hamar kimerítetote volna. Szeme sokszor nyugodott a grófnő arczán s ha ez észrevette, hirtelen elkapta s tekintetével úgy kapkodott a légben, mintha más nyugpontot nem találhatna a grófnő arczán kívül.

Egy óráig volt ott s Czeczil — ha viddoni akarta volna is — nem mondhatja azt, hogy nem vala oly finom és udvarias látogató, mint bárki más.

Miklós báró kissé izgottan ért haza és szászor is morogta ajkát közt: „Lelkemre szép nő s én szerelmes vagyok belé.” Mikor haza ért, még nehezen volt elhatározva arca, hogy egy fél óra múlva tett, mert addig sokat ráta ajkát és szívrát, olykor szitkozott, Menyházy grótot nagy furkúnak nevezte. Végre irósztalhoz állt s Ellen kasszonyának ezimeve, ezeket írta: „En ugyan megszólítottam a kasszonyonnyal minden ismeretséget, de ha kedve volna Füredre jöni, a tóbbi közt nem csak én vagyok, hanem Menyházy gróf is, számíthatna reám. De kérem legyen kegyed oly szép, milyennek csak pipereasztala engedheti s ha négyen öt hó múlva nincsenek oly tömött és festői fürte, mint voltak, itt küldök 500 frtot, hogy

Vidék.

nem hiányzik, mert az ottani közönség az opera iránt mindig előszeretettel viselkedett, de elővárt, hogy jó hangokkal legyen birtokában, mert ellenesben számíthat — az irtés színházra.

(Beküldött.) Igen mulatságos jelenetek voltak egy páros: tanu Cassanova majomkomédiájában, midőn a cizár felöltöztetett, nagy szorgalommal betanított majomuralki közé, a legügyesebben folyó előadás alatt odabójt egy pár dió, hogy a legcsinosabban gruppozott egész ensemble egy percz alatt szétránt, valamennyi hős és primadonna a szákmánynak esett, lón zivódás és veszekedés a közönség nagy mulatságára, míg a mester suhogó korbácsa nagynehezen rendt csinálhattott; — de még az nem láttuk, nem hallottuk, nem olvastuk, hogy egy komoly operában, épen azon perczben, midőn a méltatlanul eltaszított anya epedő földjaiml közben gyermekei jövő sorsa fölött aggódva, a legmeghatóbb dalkom árja s a drámai jelenet által átszelve, és őt a közönség résztvevőleg kísérő elkeseredésében, — akkor a nyugodtan ott álló gyermekpárnak édeset dobáljanak a közönségre a magasztos tragikumól a kőznapi komikumba ránták le. Egy lélekzétet alatt elmondjuk azt is, hogy egyáltalában nem tartjuk időmosságnak, sőt a közönséggel sem sem gondolásnak nevezünk, midőn opera, vagy színjáték alatt a nézőtérről hangosan bekonversálnak az első pányokba és e miatt a hallgatói szerető s akor közönség ottankörül ülő részének alkalmeitlanok. De még azt sem látjuk egy rendes színházban sem, hogy a felvonás közepén, fél-sor támlászfeket is felbolygasson valaki, a maga helyére bevergődhetés végett; szerintük az ilyen és ilyenek az hozná magával, hogy ha történetből, vagy készakarva nagyon elkéstek, várjuk szép csendesen az illető székosz végén, míg a folyamatban levő változásnak vagy felvonásnak vége nincs; — nehogy zajt okozó káoszolódásunkkal a bekéssen től s hallgató közönséget a nézőtérben, a miközött színezéket a színpadon zavarjuk. — Több figyelmet a közönség iránt!!! — Több a színházi közönségből.

— Baláz s Kálmán népzeneársulata párisi utja költségeinek fedezésére jövő ápril hó 6-án a színházban hangversenyt rendez. Több tekintélyes úr ígérte meg közreműködését. Ezen estére közönségünknek lételesen is figyelmeztetjük.

† Gyászhir. Mély bánattal, selytőt szívvel jelentjük örökre feledhetlen egyetlen gyermekünknek, illetőleg unokásémmak néhai nagy kálly Kállay Gusztávznak hosszas betegségéből való elhunytát, e hó 23-án este 8 órakor, délután 22-ik évében, bekövetkezett gyászosa kimúltát. A megboldogultak hideg tetemei folyó hó 31-én délután 5 órakor fogunk a vargantsán 2256. számú háztól a rom. kath. sírkertben levő család sírjába örök nyugalomra tetetni. Mely végtelességtőlre s az ápril hó 2-án délelőtt 9 órakor tartandó gyászszertartás tiszteletre, a megboldogultak számos rokoni, barátai, ismerősít tisztelettel meghívjuk. — Debreczen, március 20. 1867. — Özvegy Kállay Lőrincz né, szül. Pásku Erzsébet; nővérel Beothy Gyulánál, szül. Pásku Juljánál s ennek férjé Beothy Gyulánál. — Béké havnaíra!

Meghaltak: Márc. 19. Caspó, Gyöngyös István I. Erzsébet 8 ó. Várada, Gulyás Gábor f. Gábor 1 ó. 30. Caspó, Zong Ferenc f. Poroncz 12 1/2 ó. Péterfalva, Kolláth Mihály I. Juljáná 2 1/2 ó. Vargau, Szabó József I. Juljáná 3 ó. 21. Kökérháza Tóth János 3 ó. Caspó, Szucs János f. Gyöngyös 2 ó. 22. Cségléd, Arany János I. Juljáná 1 ó. 23. Várad, Öv. Székely György né Kultur Zsuzsanna 70 ó. Kökérháza Pást János 48 ó. 23. Cségléd, Kákos Mihály I. Erzsébet 7 1/2 ó. Pánu, Öv. Nagy Sándor né Erzsébet 07 ó. 24. Pánu, Jánki Lajos f. István 1 ó. Pánu, Öv. Salligyi Mihály né Tolva Pára 51 ó. 25. Cségléd, Tóth Bálint I. Juljáná 7 1/2 ó. Dicsőszék Gábor f. Gábor 7 1/2 ó. Pánu Fodor Gábor f. Dorud 17 ó. Caspó, Steudl Mihály f. Sándor 7 1/2 ó. 26. Pánu, Hegedűs János I. Juljáná 7 1/2 ó. Caspó, Horváth Sándor f. János 7 1/2 ó.

znvrba no jllissen. Angyalom, ha drököltem van, hogy lokótulozzon engem, egyszer midőbb s ha nem is talál oly lángoló szívének, mint egykor, fukarunk nem fog találni, stb.

Eltan mindenesetre fogvort akart lenni Menydyz gróf ellen. Miköz bűvő tövöt ütött egy kedves hős megdöbbenésére a lly gyervevő szíléző volt. Ha valaki élesen nyilatkozott más jellődről, az becsületlőrtés, melyet lovgans emberök fogvortrel egyenlitenek ki; de ha valaki azon miközött, hogy valaki no lohessen becsületos ember, az nem tartozik a lovganság bárdjára elő.

Eltan kisasszony nehány nap mulva csakugyan meg is érkezett Fűrödre. Megérkezés legkevésbébb sem szakította meg a jó viszonyt Ottó és Miklós közt.

(Folyt. köv.)

Színházi szemle.

(sz. t.) Mult számunkban megígértük volt, hogy Szigligeti legújabb szomorjátékáról „Szerecsens-”ről (előadás márc. 22) néhány szóval megemlékezzünk. Ezen má már újdonságánál fogva is felkelté a közönség érdekeltségét (mánnak egy eredeti má, főképp szomorjáték mindig thinény) de az előleges dícsőretek még inkább fokozták azt. A szomorjáték meséje röviden beszérvényv e: Szerencsés, a mesés gazdagságú uezorsai gazdagsága és egy fürangú uróly szerelem által az ország főnemesi közt kiván emelkedni. Vagyát eligonozta a körülmény, hogy Hedvig a dus kincsek látsáira elment mond s ez merész elántározása bírja Szerencsét. Eltiszítja magától hit nejté Rútót, elhagyja hitét s az udvarnál nagy befolyással bíró párt segélyével nemcsak nemesi rangot, hanem az al-kincstárnoki méltoságot is elnyeri; Hedvig csakugyan nejté lesz, de esküjét megtörve meglátogatja a lőkincstártó, Thurzó szerelmi vallomását is. Szerencsés, lelki furkáltsáitól győztröve, éjelenként bűnbánólag keresi föl első nejté szerény lakában s enyhülést talál abban, ha gyermekeit láthatja. Egy lly alkalomnál Rútó megrzóvónásokkal csóttól Hedvig hálcenséget, kin Szerencsés kábn szenvedélyel-cégg. Ez valóban is, mert Hedvig a vihar közeledtével, midőn a gyöngyö I. Lajos uralma alatt azok zsebkre dolgozó fő-urak minden bajt az alkincstártó okozák s ez fogságba kerül, elhagyja férjét, kit csak első lly neje ment meg börtönéből. De Hedvig is bűnhődik, mert Thurzó

** Nagyváradról írják nekünk, hogy a „Bihar” czimű hetilap, mely a Schmerling-korszakban csak néhány hóig tenghetett, halottaitól újra feltámadt. Ugyanannan értesítenek minket afelől is, hogy az ottan alakult tüzoltó-egylet márc. 17-én tartván közgyűlést, mely alkalommal Steiner Lipót nagyváradi kereskedő a jelen volt tagokat a közelebb fogságából kiszabadított Tancsics Mihály részére való adakozásra hívta föl s 10 forinttal a segélyezést megnyitá; a további gyűjtést pedig a tüzoltó-egylet bizottmánya vette magáé.

** Szolnokon az ottani székfőköddő javára ma este műkedvelő-előadás leend, mely alkalommal a dalegylet is közreműködik. Az előadások darabok címe: „Az első követelés.” Vig. Kóvér Lajostól, — és „Kis szivesség” I. felvonásos vigjáték. A színmű-előadások közűl hangverseny tölti ki. Közreműködnek pedig következő műkedvelő urak és urhölgyek, u. m.: Borosnyai Camilla és Szász Karolina kisasszonyok, Steinacker Sándor, Perkinó János, Ádám András, Borosnyai Oszkár, Stechno Ferencz, Hóoz János, Kovács Kálmán, Medgyesi Péter s Takó Ferencz urak. Az előadás a régi kaszinó-teremben tartatik.

** Szoboszlóról írják nekünk, hogy f. hó 23-dikán a magyar gazdaszónokok elnökségétől Pestről a szoboszlóvárosi székfőköddő székfőköddő szék összeg segélyezésben részesültek a Szoboszlón lakólelkés urnó Adler Farkasné asszony közbenjárása folytán. A székfőköddő halálgyekekkel vették a segélyt, mint a résztvevőteljes női szívek a legjobbkor jutattának el az inség enyhítésére.

Gyászhr.

† Mezőtelegdi Miskolczy Károly, Bibarmegye volt első alispánja, 1848-diki országgyűlés képviselő s a debreczeni ref. egyházmegye segédgondnoka, f. hó 24-dikén jobblőbre szenderült át s hamvai f. hó 24-dikén B.-Ujfaluban takarítottak el. Kimúltát egyetlen leányán Borbálin kívül, veje Möricz Pál és három unoka gyásolja. Az elhunytak végtelességtőlre számos tisztelő, barát és rokon volt jelen. Béké havnaíra.

Szerkesztések.

Temesvár, márc. 23-kán: 4. 78. 98. 41. 37. Bács, márc. 23-kán: 9. 77. 2. 87. 69.

Terményár.

Debreczen, Március 28. (Heti átszeli szemle.) Ason élelenség, mely a bura árát a mult heten megint emelé, a folyó hétére is kiterjedt és kiválólag bura nagy keresletben részesült. Rossza nincsen kérdés, s az és a köles kedveltebbek és árpa és kukorica elhangyosítottak. A többi terményökben csend uralkodik. A folyó árak következők: sista bura 4 ft. 60 — 6 ft. minőségese képest, rók 3 ft. 85 — 90 kr., árpa 3 ft 10 — 20 kr., sá 2 ft. 20 — 25 kr., kukorica 3 ft 30 — 40 kr., köles 3 ft 3 ft 10 kr. — Az időjárás kellemes. B. Debreczen, Márc. 28. (Kisinyben.) Tízta busa 4 ft 90 kr. kétézersé 4 ft 30 kr. rók 3 ft 90 kr. árpa 3 ft — kr. kukorica 3 ft 30 kr. sá 2 ft 40 kr. köles 2 ft 50 kr. Egy mássa szalonna 29 ft. 50 kr. széna 1 ft 85 kr. szalma 1 ft. 1 font szalonna 32 kr. disznóhús 14 kr. marhahús 13 kr. sá 9 kr. 1 itese disznóhús 48 kr.

Támasd. Márc. 23. T. busa 4 ft 90 kr. kétézersé 3 ft 30 kr. rók 3 ft 20 kr. árpa 3 ft — kr. sá 1 ft 80 kr. kukorica 3 ft 30 kr. 1 mássa szalonna 25 ft — kr. széna 1 ft 9 kr. 1 font marhahús 1 1/2 kr.

Bécsi búre árfoalyana.

Table with columns: Március, 25., 26., 27., 28., 29. and rows for various goods like 5% -os Metellikus, 5% -os unmetell köles, 1800 soros köles, etc.

végül megvált s most kizsámlálul férjé boszra Ingrid Thurzó oldalában. Ekközben a nép fálháza Szerencsés megkegyelmeztetését mint, palotájába rohannak s azt kirabolják. Vigasztalára Rútó lamót megjelen, míg Hedvig folytatosan boszra Ingrid. Thurzó és az udvarnál lamót bozra Jutott Szalkán, Szerencsés csábító ördöge, boszát állának ráta arulástól, melylyel őket majd veszedlybe döntötte. Szerencsés számzik és Hedvig átkozódások köztét hlytja el. Szerencsés most a rabló úpot Hedvig ellen Ingrid, de Zúpolya katondái leszurják s a népot olaszlják. Szerencsés első neje karjái köztét hal meg. A darab részletes, széptani boncolásában nem boesátkozunk, azt azonban el nem hallgatjuk, hogy a csoklóvények bunno rendkívül szegydak. A hős alakja nem magaslik ki eléggé a többi szereplő közül, kiudalmi nagyobb mérvű ördökdeltséget a nézőnél nem keltenek, általában Szigligeti merészebb vonásoknak csak ritkán használ; ez okozza, hogy a szenvedélyeket nála soha sem látjuk teljes erőjökben, háborgó nagyságukban. Hibá e szomorjátékban az is, hogy a hős véletlen, utcazi gyilkoltság lesz áldozata. A hősnek közűve kell elvérézen, ezt nagysága és a hozzá köztét érdekek egyirnt megkívánja. A czimszeropet lő óny jászolta. Sem rozsabb, sem jobb nem volt, mint újabb alakításban szokott lenni. — Egyentétli jellomet nem nyújtott, de szép mozgatait gyakran voltak. Thurzó M a n d o k y, Rútót F o l t e n y i n e l, Hedviget Szakál Róza szomolyesztotta. Közönség közpázdánál. Márc. 23. Bellini „Norma”-ja utolag nagy számú közönséget gyűjtött. A dalnál tagadhatlan szépséget, a kettős zenekar nagyzerjeű és hatalmas működése, mely szokatlan voltánál fogva nemcsak a fület, de a szemet is gyönyörködtet, mindenképp felelt azon jokers elterjedt hír, hogy Téry és Antóniaak tisztelői ez este nyújták át az arany diademot, egyirnt fokozták a közönség érdekeltségét. Az egyszerű, de mindamellett izletes diademot csakugyan át is nyújtották kedvelt énekesnőknök, ki a czimszeropet ez este először énekelte. Mi részünkről jobban szeretők volna, ha tisztelői lly kegyeltes tény gyakorlásán kedvezőbb alkalmat keressenk. Téry és Antónia, mint lyrni énekesnő helyét mindenkor betölti, sőt színpadunkon, díszére is válik, drámai szerephez azonban nagyobb hang kívánatik s ez kiválólag „Norma”-ban tapasztalhattuk. E szerepet, mint halljuk, felszólítás folytán énekelte. — Voltak azonban egyes sikerült helyek, hol a szép képzettségű és izleti énekesnőre ismertünk s melyeket a hálás

MENETREND a tiszavideki vaspályán, 1867. április 1-től kezdve, további rendelésig.

Table with multiple sections showing train schedules (Menetrend) for various routes including Bács, Pest, Szolnok, Debreczen, etc., with columns for departure and arrival times.

A kézfólkóskról indúlás idején, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A vauhos ostinkosk póta-koskú menete.

Arad — Békés, ind. Aradról naponta este 7 órakor. — Bék. Aradról naponta reggel 9 ó. 35 perczkor (ez utolsó kocsiján fűtővel meztől). Nagyvárad — Kézdivásárhely, ind. Nagyváradról naponta este 6 ó. 30 perczkor. — Bék. Nagyváradról naponta reggel 6 ó. 40 perczkor. (7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530

